

Dos joves advocats a Luxemburg: el cas SIMAP

Diuen que l'experiència s'aconsegueix amb temps i treball. Però què passa quan ningú en un entorn determinat té l'esmentada experiència, quan ningú ha gaudit o patit una determinada situació? Doncs aquesta és una primera aproximació a la situació en què dos

estudiants de la Facultat de Dret de la Universitat de València ens vam trobar, i no sols nosaltres, sinó tots els qui ens acompanyaven. Ens explicarem amb més claredat. Dos estudiants en el darrer curs de la llicenciatura en Dret ens vam trobar entre les mans amb un CAS quasi per casualitat, evidentment el nostre primer cas. Es tractava d'una oportunitat única que no podíem desaprofitar, el nostre debut en el món de les lleis, i quin debut! Ens acabaven de proposar de formar part de l'equip jurídic que defensaria un assumpte davant del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees amb seu a Luxemburg. Les peculiaritats del cas són infinites, era el primer i fins ara únic colpe que el Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana elevava una qüestió prejudicial al màxim òrgan de la magistratura comunitària, a més cap advocat valencià no havia estat al Tribunal de Luxemburg en qualitat d'interessat, ni cap membre de l'equip jurídic havia participat en un cas en què, almenys algunes de les altres parts, s'expressarien en la vista oral en llengües diferents a la pròpia. El repte i l'experiència valien sens dubte l'esforç. Explicant en línies generals el més important del cas que ens ocupava, direm que el SIMAP (Sindicat de Metges d'Assistència Pública) reclamava davant els tribunals valencians l'aplicació d'una directiva comunitària en matèria de regulació de la jornada laboral (aplicable a gairebé tots els treballadors europeus) no transposada al dret espanyol, és a dir no adaptada encara al dret estatal. Davant i defensant un obsolet i

Nadala Benedito, davant la Gran Sala del Tribunal de Luxemburg.

injust sistema de comptabilització de la jornada laboral dels metges es trobava la Conselleria de Sanitat de la Generalitat Valenciana. Els magistrats valencians, amb motiu de la dificultat per interpretar una norma comunitària, i com és lògic en aquests casos, van elevar una qüestió prejudicial davant el Tribunal Europeu, per tal que aquest es pronunciara sobre l'aplicabilitat i efecte directe de la directiva als metges valencians en matèries com ara la comptabilització de les guardies com a temps de treball, la consideració dels metges valencians com a treballadors per torns durant el compliment de les guardies, la consideració de treballadors nocturns dels metges que compliren guardies nocturnes o la necessitat d'acceptació individual per part de cada metge de l'horari de guardies a complir (no sent suficient l'acord expressat pels sindicats en les seues negociacions amb la Conselleria). S'hi barrejava el dret del treball amb el dret comunitari. L'equip jurídic del SIMAP, un sindicat que no gaudeix de cap subvenció pública ni privada i que tan sols es manté amb les quotes dels seus afiliats, estaria format per l'advocada principal i la que realment

anava a informar davant dels quinze jutges comunitaris, la lletrada Amparo Rivera Auñón, i nosaltres dos, els dos estudiants amb aquesta difícil missió, Nadala Benedito Carrera i Miquel Àngel Santacreu Viñoles, que ens encarregaríem d'assessorar el SIMAP i la seua lletrada jurídicament i lingüística durant els quasi sis mesos de preparació del cas i especialment durant l'estada a Luxemburg i el desenvolupament de la vista. La nostra adequada preparació lingüística per a una tasca com aquesta (coneixements a un molt bon nivell de francès i d'anglès) i el nostre desmesurat interès pel dret comunitari haurien de fer possible que amb uns mesos de preparació estiguérem tots disposats per a viatjar a Luxemburg amb les màximes aspiracions per defensar els interessos dels tres mil metges d'assistència primària del País Valencià. En pocs mesos havíem de tenir preparats arguments legals suficientment convincents i contundents per convèncer els quinze jutges que trobaríem davant nostre a Luxemburg que la nostra posició era l'encertada. Davant teníem la Conselleria de Sanitat amb una

gran infraestructura, pròpia dels poders públics on els problemes econòmics i de personal són fàcilment solucionables. La Conselleria defensava un sistema pel qual els metges valencians que havien d'enfrontar-se a una guàrdia treballaven 31 hores seguides sense descans, és a dir les 7 hores de la jornada de treball seguides de 15 hores de guàrdia i seguida aquesta per la jornada laboral del dia següent, jornades indefinides, insuportables tant físicament i psíquica per als metges com per a la correcta prestació del servei sanitari als ciutadans. La nostra qüestió era: qui deixaria que un pediatra que porta 25 o 30 hores de treball ininterromput tocara en una situació d'emergència el nostre fill o filla? Un altre postulat de la Conselleria era la no consideració d'hores extres per a les hores de guàrdia, la no consideració dels metges com a treballadors per torns ni nocturns durant els períodes de guàrdia, i a més les guardies es fixaven unilateralment per Conselleria i tenien caràcter d'obligatòries per als facultatius. Si hem d'acabar de definir la situació com a insofrible i inacceptable per als ciutadans, direm que els metges de guàrdia havien de procurar-se ells mateixos el transport per acudir a les urgències nocturnes a domicili, normalment amb el seu vehicle propi i sense cap mena de seguretat, i no disposaven en molts casos als centres de calut de cap sala per dormir en cas de no produir-se cap urgència, ni cap bany on dutxar-se i mantenir la correcta higiene durant 31 hores seguides, entre altres moltes situacions desagradables i quasi degradants per a la professió mèdica. La situació s'agreuja i es pot considerar més inadmissible encara si donem un colp d'ull a la Borsa de Treball de Metges de la Conselleria, on més de vint mil facultatius esperen una oportunitat de treball. Pot semblar que la defensa de la nostra posició anava a ser fàcil davant de tants despropòsits, però els nostres arguments havien de ser legals i no fàctics o ètics.

Després de mesos de treball arribà el moment de la veritat. El dia 28 de setembre del 1999, a la Gran Sala d'Audiències del TJCE a Luxemburg, es va celebrar la vista oral. Davant el Ple, cada part en conflicte i els Estats de la Unió als quals els va correspondre la intervenció per torn, van exposar els seus arguments. Par part del SIMAP vam assistir-hi nosaltres dos ja llicenciats en Dret, l'advocada principal i el president del sindicat. Mesos i mesos de preparació per a una vista que no va durar més de dues hores. *Alea iacta est.* Només faltava saber-ne el resultat, en primer lloc les conclusions de l'advocat general, les quals es van fer públiques el 16 de desembre del 1999, i finalment la sentència, que es va llegir més d'un any després de la vista, el 3 d'octubre d'aquest any 2000. La sentència, que és d'aplicació i compliment obligatori en els quinze Estats de la Unió Europea, com nosaltres esperàvem, ens dona la raó en tots els nostres arguments a excepció de la consideració de treballadors nocturns dels metges durant les guardies nocturnes, un extrem aquest últim que es deixa a criteri de l'òrgan jurisdiccional nacional per no estar recollit en la Directiva Comunitària. Així podem dir que a partir d'ara els metges podran escollir si volen o no fer les guardies; si volen fer-les, hauran de donar el seu consentiment exprés, les hores de guàrdia es comptabilitzaran com a hores de treball a efectes de les 40 hores setmanals, se'ls considerarà treballadors per torns i els és d'aplicació la Directiva Comunitària en matèria d'horaris laborals.

Ara el TJCV haurà de ratificar la sentència i donar la raó als metges, i, en definitiva, a tots els ciutadans que tindran una millor assistència sanitària pública. Ha guanyat la Medicina entesa com a relació metge-malalt, gratificant per als dos. L'experiència per a nosaltres, estudiants de Dret aleshores, llicenciats ara, i encara estudiants de la Universitat de València d'altres estudis avui en dia, és no sols molt positiva per la seua finalització, sinó també perquè demostra que en un moment com aquest en el qual sembla que les oportunitats per als joves que han acabat estudis universitaris són molt escasses, si realment s'està preparat i se cerca bé es pot aconseguir treballar en allò que realment es desitja. Tot és proposar-s'ho. Esperem que aquesta oportunitat de la qual hem gaudit ens serveixca en el futur per aconseguir un lloc de treball estable i adequat a les nostres expectatives.

Nadala Benedito Carrera
nadaleta@yahoo.es
Miquel Àngel Santacreu Viñoles
misanvi@mixmail.com

Telèfons i adreces d'interés

DISE. Servei d'Informació		CADE. Centre d'Assessorament i Dinamització dels Estudiants	
-Campus dels Tarongers:	96 382 85 03	-Campus dels Tarongers:	96 386 85 04
-Campus de Burjassot:	96 386 40 60	-Campus de Burjassot:	96 386 43 15
-Campus de Blasco Ibáñez:	96 386 40 40	-Campus de Blasco Ibáñez:	96 386 47 71
Assessoria Universitària per a Estudiants amb Discapacitació:	96 398 34 26		
-Assessoria Universitària Sexològica:	96 393 07 31		
-Assessoria Universitària Personal:	96 393 07 31		
-Assessoria Universitària Jurídica:	96 351 33 02 / 96 351 33 53		
Informació Cinc Segles:	900 500 100		
Turivaj:	96 386 99 52 / 96 386 90 43		
Telèfon Jove:	900 50 20 20		

Tota la comunitat universitària (estudiants, professors i PAS) té obertes les pàgines de NOU DISE. Les cartes i les tribunes s'han de remetre a Premsa@uv.es, o bé a Gabinet de Premsa, carrer de l'Antiga Senda de Senent, número 11, València, 46023.

NOU DISE

Edita: Universitat de València.
Vicerector delegat: David Garcia.
Director: Francesc Bayarri.
Consell de Redacció: Remei Castelló, Ricard Huerta, Charo Álvarez, Alfons Cervera, Gonzalo Montiel i Manuel Peris.
Disseny i maquetació: Tomàs Gorrià.
Fotografia: Miguel Lorenzo.
Tècnic de sistema: Carlos Giraldo.
Correcció lingüística: Agustí Peiró.
Administració i Serveis: Nel·la Leal, Vicent Martínez i Mònica Garcia.
Publicitat: PB&A (C/Fresas, 17-baix, 46020. Telèfon: 902 147 147).
Redacció: Gabinet de Premsa (C/de l'Antiga Senda de Senent, 11, 46023).

Tel.: 96 386 41 13. Fax: 96 386 41 14.
Correu electrònic: Premsa@uv.es.
Nou DISE digital:
<http://www.uv.es/~noudise>.
Coordinació Nou DISE digital: Tomàs Gorrià.
Impremta: Ediciones Bidasoa, S.A.
Depòsit legal: V-1.612-1997.
ISSN: 1138-0624.

Consell Editorial:
David Garcia, Carlos Pascual, Juli Peretó, Antoni Tordera, Pilar Sanz, Josep Lluís Barona, Josep Maria Jordan Galduf, Asunción Dobón, Francesc Bayarri i Manuel Peris.